

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa [...] Parku Narodowego  
przeciwko T. K.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 września 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 27 stycznia 2021 r., sygn. akt IV Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem z 27 stycznia 2021 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w N. z 21 listopada 2018 r., którym ustalono cenę nieruchomości będącej przedmiotem warunkowej umowy sprzedaży, co do której powód wykonał prawo pierwokupu na rzecz Skarbu Państwa.

Pozwana wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej. W jej ocenie zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty

narusza przepisy postępowania przez dowolną ocenę dowodów. Zdaniem pozwanej doszło również do naruszenia przepisów Konstytucji w zw. z art. 10 ust. 5f i 5g ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, wyrażającym się w szczególności w konieczności zapewnienia jednolitej wykładni i jednolitego stosowania prawa.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania m.in. na przesłance wskazanej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., tj. oczywistym uzasadnieniu skargi. Przesłanka ta byłaby spełniona, gdyby zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy. Uznanie oczywistej wadliwości orzeczenia wymaga wykazania jego sprzeczności z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania (zob. postanowienia SN: z 20 marca 2019 r., I CSK 475/18; z 11 kwietnia 2018 r., IV CSK 506/17; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 529/17; z 18 kwietnia 2018 r., II CSK 728/17; z 15 maja 2018 r., II CSK 2/18; z 10 maja 2018 r., I CSK 798/17; z 23 maja 2018 r., I CSK 36/18; z 29 maja 2018 r., I CSK 42/18; z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 534/17; z 12 marca 2018 r., III CSK 291/17; z 22 kwietnia 2016 r., V CSK 650/15).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest oczywiście bezzasadny. Podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia

faktów lub oceny dowodów (art. 398<sup>3</sup> § 3 k.p.c.), wobec czego zarzut dowolnej oceny dowodów, będący podstawą twierdzeń o oczywistej zasadności skargi, jest *a limine* niedopuszczalny. Brak również podstaw do twierdzeń, że w niniejszej sprawie doszło do rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego w związku z brakiem odmowy zastosowania przez Sąd Okręgowy przepisów ustawy z uwagi na wskazywaną przez skarżącą ich sprzeczność z Konstytucją. Uwzględniając ustrojową pozycję Trybunału Konstytucyjnego, do którego należy badanie zgodności ustaw z Konstytucją (art. 188 pkt 1 Konstytucji), sąd powszechny nie miał podstaw do odmowy zastosowania powszechnie obowiązujących przepisów.

Z tych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398<sup>21</sup> k.p.c. Suma zwrotu kosztów równa jest wynagrodzeniu radcy prawnego w wysokości wynikającej z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

[as]